

ret og opbygningen tilpasset tilladelsesbestemmelserne i kapitel 3.

Det foreslås i kapitel 20, at sparevirksomheder skal være aktieselskaber, og at §§ 13 og 14, §§ 69 og 70 samt § 74 finder tilsvarende anvendelse for sparevirksomheder. Endvidere er kapitalkravet hævet fra 5 millioner kr. til 1 million euro. Endelig foreslås bestemmelsen om, at der ikke uden Finanstilsynets samtykke kan udbetales højere udbytte end 1 pct. over Nationalbankens højeste diskonto i løbet af regnskabsåret, ophævet. Bortset fra disse ændringer viderefører kapitel 20 lov om sparevirksomheder. Dog er opbygningen og systematikken tilpasset tilladelsesbestemmelserne i forslaget kapitel 3

Til § 2

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed og angiver, i hvilket omfang gensidige forsikringselskaber og tværgående pensionskasser er omfattet af lovforslaget.

Til § 3

Bestemmelsen er en videreførelse af en bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed.

I loven er direkte forsikring, herunder coassurance samt genforsikring reguleret af samme regelsæt. Dette regelsæt er baseret på forsikringsdirektiverne, der imidlertid kun regulerer direkte forsikring.

Henset til at coassurancevirksomhed og genforsikringsvirksomhed på visse områder adskiller sig fra anden forsikringsvirksomhed, er der i bestemmelsen givet Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte særlige regler for genforsikringsvirksomhed og coassurancevirksomhed og fastsætte afvigelser fra loven, i det omfang disse særlige forhold kræver det. Som eksempel på særlige forhold, der gør sig gældende, kan det nævnes, at forsikringselskabets modparter ved genforsikring og coassurance altid er professionelle modparter.

Da forsikringsdirektiverne ikke omfatter genforsikringsvirksomhed, giver hjemlen endvidere mulighed for at fastsætte regler for genforsikringsvirksomhed, udøvet af filialer her i landet af udenlandske forsikringselskaber.

Hjemlen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1019 af 15. december 1999 om filialer m.v. af udenlandske forsikringselskaber, der driver genforsikringsvirksomhed i Danmark

Til § 4

Bestemmelsen viderefører en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen omhandler forsikringskoncerner, dvs. koncerner med et forsikringselskab som den øverste modervirksomhed. Disse koncerner er til forskel fra øvrige finansielle koncerner blandt andet kendetegnet ved, at der ikke foretages regnskabsmæssig konsolidering i koncernen. De af lovforslagets koncernregler, som udtrykkeligt angiver alene at finde anvendelse på én bestemt anden type af koncern, finder ikke anvendelse på forsikringskoncerner.

Efter *stk. 2* kan Finanstilsynet bestemme, at lovforslagets koncernregler kan finde hel eller delvis anvendelse, når der mellem forsikringselskaber består et snævert samarbejde, uden at der er tale om et koncernforhold, men hvor det må anses for påkrævet, ud fra behovet for at beskytte forsikringstagerne og muligheden for at føre et betryggende tilsyn, at anvende lovforslagets koncernregler. Om alle eller kun en del af koncernreglerne skal finde anvendelse, afgøres af Finanstilsynet på grundlag af en konkret vurdering. Som eksempler på samarbejde mellem forsikringselskaber, uden at der samtidig foreligger koncerndannelse, kan nævnes forsikringselskaber, der indgår en aftale, som medfører solidarisk hæftelse, forsikringselskaber, der har aftale om fælles administration af deres forsikringsbestande, eller gensidige forsikringselskaber der med hjemmel i stiftelsesoverenskomst eller vedtægter har samme generalforsamlinger eller bestyrelser. At de samarbejdende selskaber skal udpege det selskab, der skal anses for modervirksomhed, skyldes, at dette ikke uden videre følger af definitionerne.

Til kapitel 2

Til § 5

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af gældende bestemmelser i tilsynslovgivningen. Bestemmelsen gennemføres inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Definitionen af finansielle virksomheder omfatter som noget nyt også investeringsforeningers og specialforeningers administrationsselskaber, som i loven er benævnt investeringsforvaltningsselskaber.

Bestemmelsen indeholder definitioner af en række begreber, til brug for forståelsen af lovforslagets bestemmelser.

I nr. 1 fastsættes en fælles betegnelse, »finansielle virksomheder«, for de virksomheder, som lovforslaget finder anvendelse på. Ved finansielle virksomheder forstås herefter pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber samt forsikringselskaber. Betegnelsen forsikringselskaber omfatter som hidtil forsikringsak-